

# BANKOVÁČIK

Občasník Reedukačného centra KOŠICE

Ročník XXI

Číslo 1 - 4

## Bankováčik

Občasník Reedukačného centra KOŠICE

Ročník XXI

Číslo 1



Blahoželáme ročníku 2021



Osem dní v raji

## Bankováčik

Občasník Reedukačného centra KOŠICE

Ročník XXI

Číslo 2



Cechovačka

Študentky na práci



Prišli medzi nás

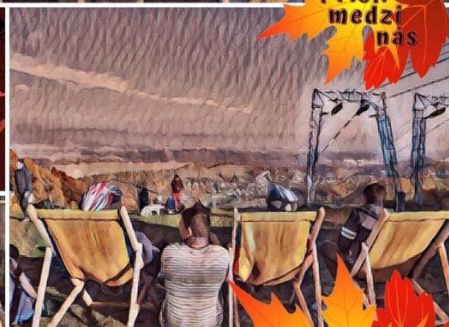


Takto to vidíme my ...

KAM SOM BOLA KAM SOM SMERU



HALLOWEENSKÁ PARTY



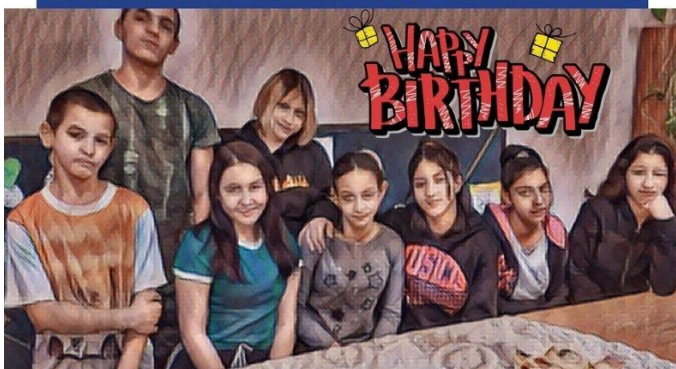
Prišli medzi nás

## Bankováčik

Občasník Reedukačného centra KOŠICE

Ročník XXI

Číslo 3



HAPPY BIRTHDAY

## Bankováčik

Občasník Reedukačného centra KOŠICE

Ročník XXI

Číslo 4



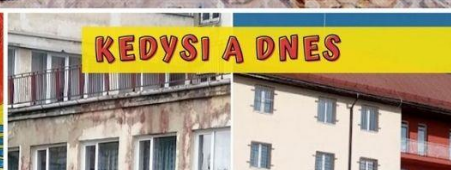
CELOÚSTAVNÉ A ODMENOVÉ AKCIE

STALO SA PO DVOCH ROKOCH

ŠTUDENTKY NA PRAXI



KEDYSI A DNES

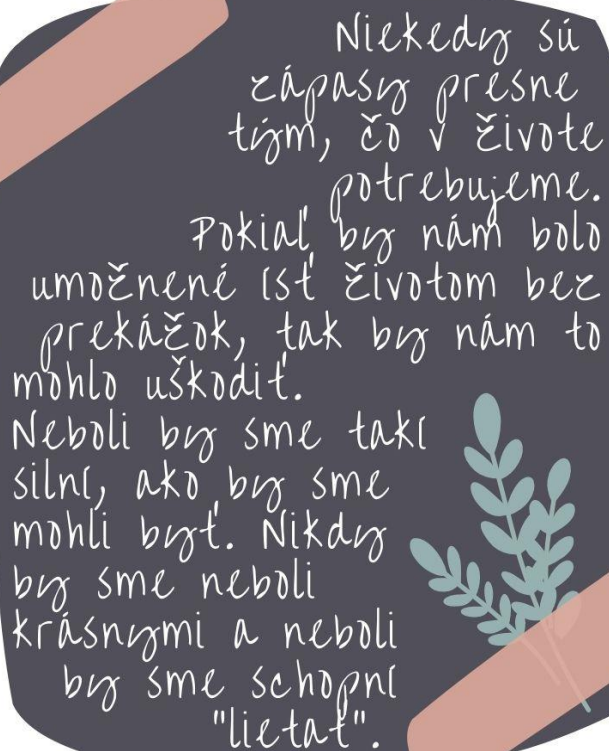


PRIŠLI MEDZI NÁS

### VÝBER PRÍSPEVKOV Z XXI. ROČNÍKA







Niekedy sú zápasy presne tým, čo v živote potrebujeme. Pokiaľ by nám bolo umožnené ísť životom bez prekážok, tak by nám to mohlo uškodiť. Neboli by sme takí silní, ako by sme mohli byť. Nikdy by sme neboli krásnymi a neboli by sme schopní "lietať".

Po roku opäť prinášame výber príspevkov zo štyroch čísel nášho Bankováčika, časopisu o deťoch a (nielen) pre deti Reedukačného centra v Košiciach.

Aký bol školský rok 2021 - 2022? Plný zmien, kontrastov a výziev ... Pre každé dieťa je umiestnenie do inštitúcie veľkou skúškou. Musí sa vysporiadať s odlúčením od rodiny a kamarátov, prispôbiť sa zásadne odlišnému životnému štýlu a podriaďiť sa pevne stanoveným (a permanentne kontrolovaným) pravidlám. Prvé dni na Bankove sú neraz sprevádzané neistotou, nespokojnosťou a množstvom chybných rozhodnutí a skutkov. Niektorú takúto zmenu prežíva ako stres alebo traumy, pre iných je výzvou ... Výzvou k prekonaniu samých seba.

Bolo úžasné pozorovať, ako sa v zápase s prekážkami "húsenice menia v motýle", ako naše neposlušné deti nachádzajú v sebe skrytú odvahu a nadobúdajú silu k tomu, aby sa stali lepšími, zodpovednejšími a krajšími, aby robili správne veci, aby viac verili vo vlastné schopnosti a víťazili nad obavami a strachom.

O tom, aké zmeny prináša pobyt v ústave do života detí, si môžete prečítať na nasledujúcich stránkach. Tiež sa dozviete, akými zmenami prešiel samotný Bankov, presnejšie budova inštitúcie.

Dočítate sa o akciách kedysi pravidelne sa opakujúcich, ale v ostatných dvoch rokoch neexistujúcich. Najmä so športovými súťažami sa v tomto roku akoby "vrece roztrhlo" - konali sa všetky plánované akcie Bankováčkej ligy (ligové súťaže kolektívnych športov, jednorazové športové súťaže jednotlivcov alebo družstiev), naši žiaci si zmerali sily vo futbale, nohejbale a v stolnom tenise s chlapcami z Mlyniak a Bačkova počas Trojboja zdatných loptošov. Vyvrcholením športovej prípravy dievčat a chlapcov boli po dvoch rokoch celoslovenské športové hry, kde sa našim reprezentantom darilo lepšie, ako sme očakávali 😊.

Z akcií, ktoré sa uskutočnili po covidovej prestávke, nepochybne najzaujímavejšou bola športová olympiáda, lebo je previerkou nielen výkonnosti jednotlivcov, ale aj súdržnosti tímov. Jej najdôležitejší prínos je však v tom, že deti, ktoré často zažívajú prehry a neúspechy, možno prvýkrát v živote majú príležitosť vychutnať si úspech a víťazstvo. A hoci pri vyhlasovaní výsledkov sme na stupňoch víťazov videli stále tie isté tváre, každý jeden súťažiaci prispel minimálne jedným bodom k úspechu tímu. A práve odhodlanie všetkých detských účastníkov, zápal pri pretekoch aj kolektívnych hrách, dokáže naplniť pocitom spokojnosti a radosti aj dospelákov.

No a s olympiádou, hoci len náhodou, sa spája aj záverečný príspevok "Nečakaná návšteva", ktorý by mohol byť inšpiráciou pre každého, kto sa cíti bezcenný, zúfalý a má pocit, že jeho život je nanič.

Janka

# OSEM DNÍ

OD 2.8.2021 V RAJI DO 9.8.2021

Väčšina z vás sa tešila na prázdniny doma s rodičmi, súrodencami a kamarátmi a tí, ktorí túto možnosť nemali, zažili romantiku v raji... Slovenskóm. Tento jedinečný kúsok prírody má vskotku príznačný názov. Krásy, ktoré tu príroda vytvorila, sú skutočným rajom našej krajiny vďaka zaujímavým miestam, ktorých je tu neúrekom. Taká nádherná príroda sa vidí len málokde.

Počas prvých ôsmich dní letného tábora v raji sme spoločne (5 detí s dvomi Jankami) absolvovali pešo takmer 40 kilometrov a na bicykli 60 kilometrov. Niekomu sa to môže zdať málo, inému veľa, v každom prípade sme to všetci zakaždým zvládli s dobrou náladou a úsmevom na tvári. Ostali v nás nielen silné dojmy z úchvatnej prírody, ale posilnili sme aj naše svaťy, zdravie a kondičku 😊

Denný program bol zvyčajne náročný, striedali sa relaxačné činnosti s menej a viac namáhavými túrami, vydali sme sa aj po stopách dávnych čias (kaštieľ v Betliari), okúpali sa v bazéne, zmokli v hustom daždi ... a zažili aj všeličo iné.

TU SME  
BÝVALI



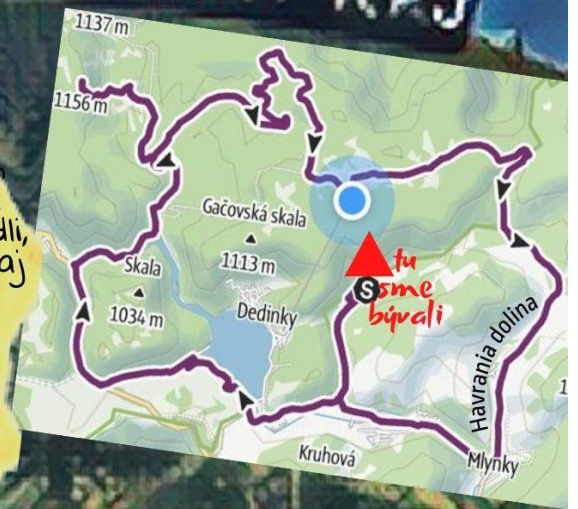
# KEĎ SA Z BICYKLOVANIA STÁVA ZÁŽITOK

účinkovali: Jožo, Kristína, Vlado, Klaudia, Maťo, pani P., pani Š.

NÁRODNÝ PARK

SLOVENSKÝ RAJ

Počas pobytu v Slovenskom raji sme sa v teréne orientovali podľa starej a ešte starej mapy (z roku 2007 a z roku 2000), v ktorej neboli vyznačené mnohé cykloturistické trasy. Viacere z nich sme objavili počas turistiky do srdca Slovenského raja - na Havraniu skalu. A naše vychovávateľky sa rozhodli, že si tie cyklotrasy vyskúšame. Išli sme po známom aj neznámom teréne, jazdili po kamenistých cestách, po asfaltkách, po lesných cestách a chodníkoch, po blate aj po úzkych lúčnych cestičkách. Trasa viedla dvomi nebezpečnými úsekmi po štátnych cestách (z Mlyniek na Dedinky a z Dobšinského kopca do Stratenej), ale zvládli sme to bravúrne (aj keď vychovávateľky mali veľký stres a strach, aby sa nikomu nič nestalo). Prechádzali sme prekrásnou prírodou. Potešil nás každý smerovník, ktorý nám nielen udával smer ďalšej cesty, ale dával nám aj istotu, že ideme správne. Hoci sa nám cyklotrasa zdala miestami ťažká, nebolo to tak. Bola príjemná. Samozrejme, tak ako už dvakrát v predchádzajúcich dňoch, najväčšou peckou bola jazda Havraňou dolinou (bicyklovanie z kopca na úseku cca 3 kilometre).



34-kilometrové 5 hodín trvajúce bicyklovanie bolo záverečnou bodkou ôsmych dní "siedmych statočných" v Slovenskom raji.



Rozprávky je koniec, koza ukradla zvonec.





REEDUKAČNÉ CENTRUM, KTORÉ SI V TOMTO ROKU PRIPOMÍNA 55. VÝROČIE ZALOŽENIA, DOSTALO K TOMUTO SVIATKU DARČEK. PO DLHÝCH ROKOCH SNAŽENIA SA A HĽADANIA MOŽNOSTI REKONŠTRUKCIE, DOSTAL OBJEKT ZARIADENIA NOVÝ VZHĽAD. JEHO SVETLOFARBENÁ ÚPRAVA Z DIAĽKY PÔSOBÍ AKO PARAFRÁZA KLASIKA „SVIETI BIELY HRAD NA VYSOKOM BRALE“. Z JUŽNEJ STRANY KOŠÍC JE MOŽNÉ IDENTIFIKOVAŤ BUDOVU Z DIAĽKY VYŠE DVADSIATICH KILOMETROV.

TAK SME TO  
PREŽILI  
A PONIEKTORÍ  
SA AJ DOŽILI.



"Svieti  
biely hrad  
na vysokom  
brale."

Proces hľadania finančných prostriedkov na rekonštrukciu budovy pripomína proces hľadania cesty zmien v odbornom smerovaní zariadenia. Od roku 1979 pôsobí v objekte špeciálnopedagogické zariadenie na pomoc deťom a mládeži s poruchami správania. Zariadenie prešlo rôznymi názvami aj rôznymi cestami realizovania svojho poslania. Úlohy vyplývajúce zo zriaďovacej listiny, ktorá pamätá tiež množstvo zmien, a z požiadaviek spoločnosti, sa snažilo v priebehu desaťročí plniť mnoho zamestnancov. Mnohí prišli a pracovali s dobrým úmyslom, niektorí prišli a aj odošli, lebo ich zámery neboli v súlade so smerovaním zariadenia. Zariadenie, napriek ošarpanej budove, poddimenzovanému financovaniu a nedostatočnému personálnemu zabezpečeniu, dokázalo počas uplynulých desaťročí, že svoje poslanie dokáže splňať.

55 ROKOV EXISTENCIE JE DOŠŤ NA TO, ABY SA VYKRYŠTALIZOVALO JASNÉ SMEROVANIE ZARIADENIA A ABY SA ODHALIL JEHO CHARAKTER. ZMENA SPOLOČENSKÉHO ZRIADENIA UMOŽNILA AJ ZMENU V SMEROVANÍ ZARIADENIA. ZARIADENIE CELÝCH TRIDSAŤ ROKOV BUDUJE SVOJ HUMANISTICKÝ A ODBORNÝ CHARAKTER. K TEJTO ZMENE POSTAČOVALO MNOHOKRÁT NADŠENIE ĽUDÍ A VIERA V ZMYSEL VYKONÁVANEJ PRÁCE. ŽIAL, NA ZMENU V ODBORNOM RASTE, NA KVALITU POSKYTOVANÝCH SLUŽIEB DEŤOM S PORUCHAMI SPRÁVANIA, NESTAČÍ IBA NADŠENIE ZAMESTNANCOV. MINISTERSTVO ŠKOLSTVA A JEHO PODRIADENÉ ÚRADY POČAS UPLYNULEJ DOBY NEVENOVALI POZORNOSŤ BUDOVE ZARIADENIA, ANI KVALITE ZAMESTNANCOV, ICH POČTOM, MATERIÁLNEMU ZABEZPEČENIU A PODMIENKAM V PRÁCI.


Tak ako pekný vzhľad ešte negarantuje kvalitné vnútro, tak je to v skutočnosti aj s budovou RC Košice. Rekonštrukcia zabezpečila budovu zvonku, vykonané boli aj čiastočné úpravy interiéru. Zostalo však mnoho častí v interiéru, ktoré boli prekryté rekonštrukciou a do budúcnosti predstavujú skryté hrozby. Preto bude potrebné v budúcnosti venovať patričnú pozornosť a primerané prostriedky na zabezpečenie funkčnosti budovy ako celku. V minulých rokoch sa mnoho ľudí, dospelých aj detí, vyjadrili o zariadení, že prvý vizuálny kontakt s budovou bol šokujúci a prinášal pocit neistoty a nedôvery. Po prekonaní istého časového obdobia, však na kvalitu bežného prevádzkového života detí a zamestnancov, už vzhľad budovy nemal negatívny vplyv. Pozitívom zariadenia totiž nebola budova, ale jeho zamestnanci. Ak sa podarilo odstrániť prvý šokujúci dojem zo zariadenia, ostáva len veriť, že kvalita služieb, poskytovaných zariadením deťom s poruchami správania, bude v budúcnosti narastať. A je veľkou výzvou pre všetkých, zamestnancov aj detí, udržať vzhľad zariadenia čo najdlhšie v optimálnom stave.



*Svetlofarebný vzhľad budovy v zajatí lesa pripomína svetlo na konci tunela, aj nádej na zmenu a zmysel tejto zmeny v živote mnohých detí, ktoré absolvovali pobyt v tomto zariadení.*

**TIBOR PALKO**  
riaditeľ zariadenia

# ÚPRIMNE A OD SRDCA ...



Keď som bol trochu mladší aj menej zlý, tak ľudia o mne často hovorili, že som zlatý chlapec, že som dobre vychovaný a tak ďalej. Keď som začal mať zlé návyky, tak to bolo stále horšie a horšie. Nevieť, ako je možné, že ma bavilo robiť zlé veci - kraďnúť, odmietat'. Všetko dobré, čo som mal v sebe, som ukryl vo svojom vnútri, vzdal som sa toho, akoby som to hodil do koša. Zlo sa pre mňa stalo dobrým, najlepším a vyhovujúcim. Sám som si zničil život a taký zlý som ho žil aj niekoľko rokov. Ťažko sa mi hľadajú dôvody, prečo som to robil.

Normálne mi je ľúto tej mojej mladej minulosti. Za ten čas, ktorý som prežil tu na Bankove, sa mi niekedy darilo lepšie a inokedy horšie. Zlé obdobia boli tie najhoršie a to kvôli tomu, že som vždy mohol hodiť vinu na niekoho iného ... na učiteľov, vychovávateľov, zástupcu a mnohých iných. Potom bolesť, smútok, hnev a nenávisť boli znesiteľnejšie. Ja ich veľmi ťažko prežívam vo vnútri a v mojom srdci. Za dva roky som nemal ani jediná pochvalu a k väčšine z vás som bol hrubý. Ja som si uvedomil, že je čas dať zo seba von to dobré, čo som ukryval, čo som sám u seba nevidel ... a je toho veľa. Ja som videl len to zlé a uveril som, že som zlý a že budem mať život nanič. Ale ja hovorím, že nebudem mať zlý život, vlastne budem mať lepší život, lebo všetkým ukážem, že som v niečom dobrý, že mám dobré srdce a na všetkých ostatných chcem vidieť a nachádzať len to dobré.

*Verím,  
že dokážem byť lepší!*





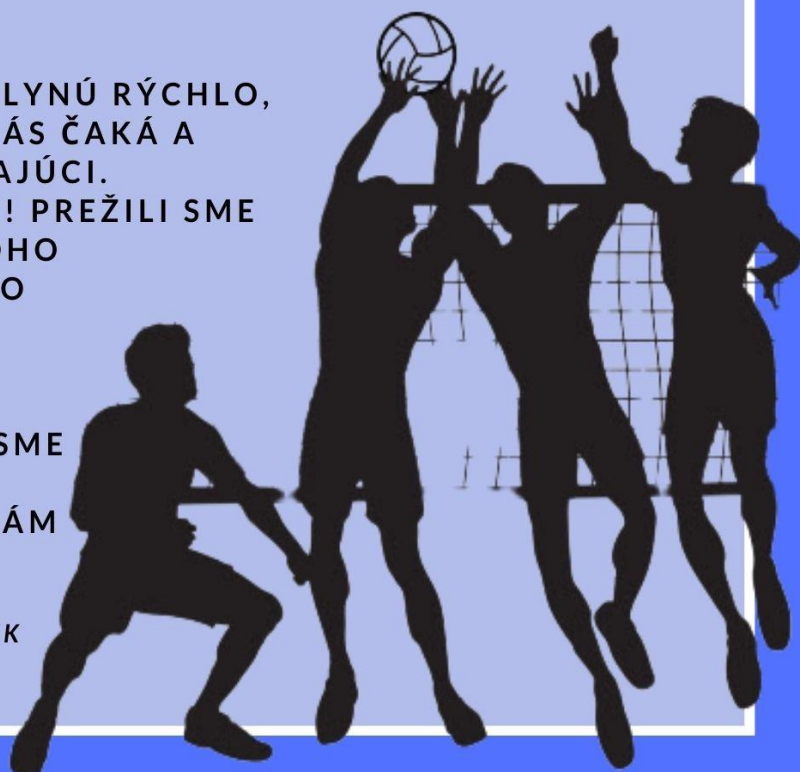
# VOLEJBALOVÝ TURNAJ

DRUHÚ OKTÓBROVÚ SOBOTU VŠETKY SKUPINY NASTÚPILI NA ZÁPASY VO VOLEJBALE. TURNAJ SA ODOHRÁVAL V "BOJOVÝCH" PODMIENKACH, V PODSTATE NA STAVENISKU - IHRISKO OHRANIČOVALI DLAŽDICE, PALETY S PIESKOM A KOPY ŠTRKU. SEM-TAM SA NÁM TO AJ ŠMÝKALO, NÁLADU NÁM TO VŠAK NEPOKAZILO. KAŽDÝ SA SNAŽIL NAJVIAC AKO VEDEL ... ATMOSFÉRA BOLA NAOZAJ PRÍJEMNÁ. ZA DRUHÚ VÝCHOVNÚ SKUPINU NASTÚPIL AJ PÁN MICHAL, KTORÝ USMERŇOVAL DVOJKÁROV A TÍ VĎAKA TOMU ZÍSKALI NIEKOĽKO CENNÝCH BODOV.

ZÁPASY SA HRALI NA DVA VÍŤAZNÉ SETY S VÝNIMKOU ZÁPASU FAVORIZOVANÝCH TROJKÁROV (VEĎ SA AJ PATRÍ, ABY SA PO DVOCH ROKOCH NA BANKOVE VEDELI HRAŤ S VOLEJBALKOU) S UČŇAMI - CHLAPCI HRALI NA TRI VÍŤAZNÉ SETY. CELÉ DOPO- LUDNIE SA HECOVALI, KTO KOHO "DÁ DOLE", KTO KOHO "RO- ZOBERIE AKO LEŠENIE". ZÁPAS MAL VSKUTKU ZAUJÍMAVÝ A NAPÍNAVÝ PRIEBEH. PRVÝ SET SKONČIL VÍŤAZSTVOM UČŇOV. TO SA TROJKÁRI ASI IBA ZAHRIEVALI, PRETOŽE ĎALŠIE DVA SETY VYHRALI. VÝSLEDOK 2:1 BY CHLAPCOM ZA BEŽNÝCH OKOLNOSTÍ POSTAČOVAL K ABSOLÚTNEMU VÍŤAZSTVU, ALE VYCHOVÁVATELIA SI EŠTE CHCELI UŽIŤ POHĽAD NA HRU, TAK SA POKRAČOVALO ŠTVRTÝM SETOM ... ALE O VÝSLEDKU SA NE- ROZHODLO, PRETOŽE UČNI TO VYROVNALI NA 2:2. ZÁPAS SA TEDA HRAL NA MAXIMÁLNE MOŽNÝ POČET 5 SETOV. V ROZHO- DUJÚCOM SETE BOLI ÚSPEŠNEJŠÍ TROJKÁRI - HRALI POKOJNE, S ISTOTOU, LOPTU SA SNAŽILI UMIESTŇOVAŤ NA NEVYKRYTÉ MIESTA V POLI SÚPERA.

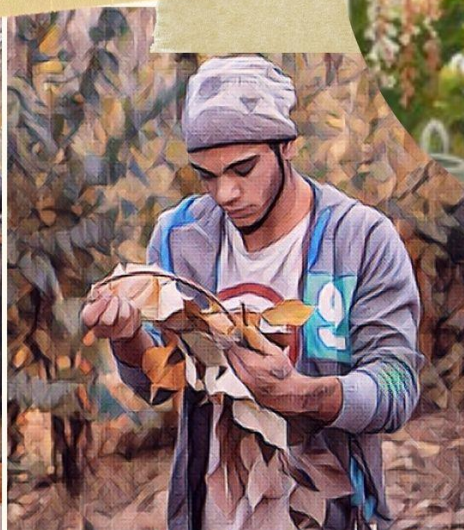
DNI NA BANKOVE SÍCE PLYNÚ RÝCHLO, VŽDY VŠAK VIEME, ČO NÁS ČAKÁ A TEN STEREOTYP JE UBÍJAJÚCI. ALE TENTO DEŇ BOL INÝ! PREŽILI SME HO V OČAKÁVANÍ NIEČOHO NEČAKANÉHO ... BOLO TO VZRUŠUJÚCE, AKČNÉ, NECHÝBALO NAPÄTIE ANI POCIT VÍŤAZSTVA. PO VEĽMI DLHOM ČASE SME MALI MOŽNOSŤ ZAŽIŤ NIEČO INÉ A VEĽMI SA NÁM TO PÁČILO.

MAREK

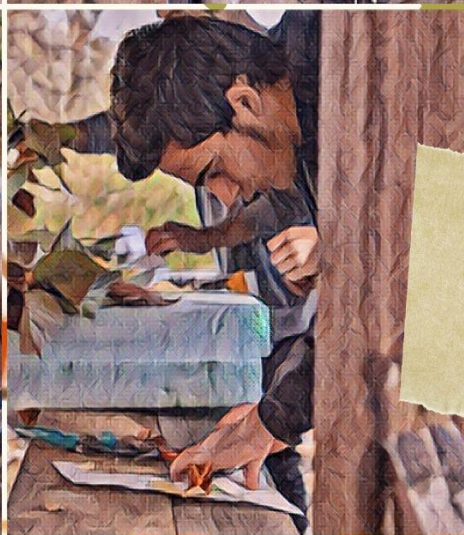
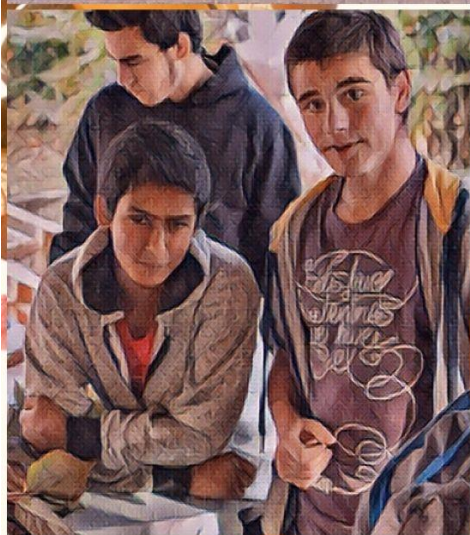


# Cechovačka 2021

Jeseň je pre každého záhradkára významným obdobím. Ak nezaspal na jar a tvrdo pracoval v lete, na jeseň môže zbierať plody svojej práce a v zime sa z nich tešiť. Naši záhradnícki učni sú na začiatku svojho štúdia, ktoré ak ho neprespia a budú tvrdo pracovať, im zabezpečí dobrú plácu a snáď i spokojnejší život. Aj tento rok sme privítali nových žiakov, ktorí sa u nás pripravujú na svoje budúce povolanie. A na konci októbra sme ich v záhradníckom cechu privítali aj oficiálne na Cechovačke. Aby mohli zložiť slávnostný sľub, museli dokázať, že sú hodní a oddaní práci v odbore a majú na to potrebné fyzické predpoklady a srdce oddané remeslu. Budúci učni dostali 5 úloh, ktoré bolo potrebné splniť bez zaváhania. Dozor a odbornú pomoc pri plnení úloh vykonávali starší učni, ktorí majú bohatšie skúsenosti. A na všetkých dozeral aj svätý Fiacrus ako patrón všetkých záhradníkov.



Prvé dve úlohy museli plniť chlapci samostatne. Prvou úlohou bolo uviť veniec z prútia. V druhej úlohe museli vytvoriť herbár, v ktorom bude list, ihličie, kôra zo stromu a kvet. Obidve splnili chlapci bez väčších problémov.



V tretej museli nazbierať plné vrece listia. Chlapci boli rozdelení do dvojíc. Počas celej úlohy museli spolupracovať, no nemohli rozprávať. V ďalšej jej časti museli obidve vrecia udržať v rozpažených rukách 5 minút. Mohli sa pri tom striedať a učeň, ktorý práve držal vrece v rukách, musel tak robiť s nadšením a pokrikom "Vydržím, lebo chcem byť záhradníkom!". Aj túto namáhavú úlohu chlapci zvládli na jednotku a treba povedať, že i s úsmevom na tvári. Štvrtá úloha ich už mala pripraviť na slávnostnú prisahu. Pre záhradníka je sadenie najdôležitejšia činnosť. Bez sadenia nie je záhradník. Na sadbu bolo potrebné pripraviť rituálnu starobylú slávnostnú motyku. Chlapci vykopali diery, priniesli humus a zasadili, začistili a správne zaliali obradnú motyku. Potom sme už mohli pristúpiť k slávnostnej prisaha. Pri nej musel mať každý z nich na hlave veniec, ktorý si sám vyrobil, z herbára ochutnať list, kôru, ihličie a kvet, pravou rukou si k srdcu priložiť kus hlíny a ľavú ruku priložiť na zasadenú motyku. Potom mohol odriekať slávnostný sľub:



Tu pred zrakom nášho patróna  
 Fiaca i starších učňov, so  
 silou prítov pri našej myšli,  
 chuťou prírody na našich  
 jazykoch a životodárnou hlinou  
 pri našich srdciach sľubujeme  
 na túto starodávnou motyku,  
 že budeme šíriť dobré meno  
 záhradníckeho fachu i našej  
 školy,  
 že budeme počúvať majsterky v  
 ich radách,  
 že stále budeme pomáhať  
 slabším pri práci,  
 a že budeme zveladovať dary  
 prírody v záhradách,  
 kým ruky nebudú zodraté po  
 lakte  
 alebo nás slnko neodvolá k  
 nočnému spánku.

Po zložení sľubu nasledovala piata úloha. Tou bolo pripraviť slávnostnú hostinu pre všetkých zúčastnených. Treba povedať, že všetci chlapci ani raz nezaváhali, ani necúvli a všetko splnili s nadšením. Braňovi, Gejzovi, Jarovi aj Ondrovi, ale i Martinovi a Oskarovi prajeme nech sa im v štúdiu nech nech dokážu "zasiate" poznatky a zručnosti tvrdou prácou zveladiť a zbierať tak chutné plody svojej práce.

## Pochopila som, čo je život ...

Môj príchod na Bankov bol hrozný. Bola som pyskatá, lenivá, flákala som svoje povinnosti. Bavili ma listočky s chlapcami ... a nezaujímalo ma hodnotenie ... Vychovávateľa mi stále dávali čas na adaptovanie sa. No prešiel rok a ja som začala zo zariadenia utekať a zanedbávať školu, prepadla som v 7. ročníku. Čo ma mrzelo, lebo od malička som si hovorila, že školu zvládnem.

Po roku som začala chodiť na prázdniny k rodine, ale nikdy som sa sama nevrátila do RC. Môj taxík bola polícia. Prišla som zanedbaná, s prefarbenými vlasmi a nikdy som nedoniesla dovolenkový listok.

Naposledy som prázdniny trávila u svojej staršej sestry. Po čase som pochopila, čo je to život s pohľadom mojej rodiny. Pochopila som, prečo mi moje dve kmeňové vychovávateľky dohovárali a mali pri mne trpezlivosť. Snažím sa zlepšiť si svoje správanie ...

Ďakujem všetkým. Teraz je mojím domovom Levoča a možno raz nájdem niekde aj ten pravý ...  
... MÔJ DOMOV.

Vaša Sandra



Každý deň rozmýšľam nad tým, kedy stadiaľ odídem a konečne uvidím mojich blízkych a ospravedlním sa im za všetko, čo som im v živote urobila alebo ako som im ublížila.

Každý deň pozerám von z okna, len aby mi to rýchlo zbehlo, no nefunguje to. No stále nejaký hlas vo mne ma povzbudzuje... že to tu vydržím.

Veľmi pekne mu ďakujem.

Stále na mňa ide večer smútok. Smútok, ktorý mi nedá spať. V mojom vnútri cítim hanbu. Hanbu, ktorú zo seba neviem dať preč.

Od vašej Klavdušky

# moje pocity



Prax v RC Bankov



napsala: Kristína



STRACH A NEISTOTA. TO BOLI MOJE PRVÉ POCITY, KEĎ SOM SA DOZVEDELA, ŽE V NOVEMBRI NÁM ZAČINA PRAX V REEDUKAČNOM CENTRE. BOLO TO SPÔSOBENÉ NAJSKÔR TÝM, ŽE DOTERAZ SOM NIKDY NEMALA SKÚSENOŠŤ A MOŽNOSŤ PRACOVAŤ S TAK VEĽKÝMI ŽIAKMI. JA, AKO METER PÄŤDESIAT VYSOKÁ BLONDÍNA S MYŠAČÍM HLASOM SOM VEĽMI NEVERILA, ŽE BY CHLAPCI O HLAVU VYŠŠÍ MOHLI POČÚVAŤ PRÁVE MŇA. NA PRAX SOM PRICHÁDZALA S MALOU DUŠIČKOU, ALE ZA TO S VEĽKOU NÁDEJOU A OTVORENÝM SRDCOM.



KEĎ SOM TROCHU SPOZNALA MOJICH CHLAPCOV, VŠETKO SA TO ZMENILO. VŠETKY MOJE OBAVY A NEISTOTA OSTALI ZA BRÁNAMI BANKOVA A JA SOM SA DEŇ ČO DEŇ VIAC A VIAC TEŠILA, KEDY ICH OPÄŤ VŠETKÝCH UVIDÍM. TÁTO PRAX MI UMOŽNILA SPOZNAŤ ÚŽASNÝCH ĽUDÍ, KTORÍ SÍCE SPRÁVILI V ŽIVOTE CHYBU, ALE DOSTALI DRUHÚ ŠANCU, KTORÚ VERÍM NEPREPÁŠU. TAKTIEŽ ÚŽASNÉ PANI VYCHOVÁVATEĽKY JANKY, KTORÉ NÁM BOLI STÁLE NA POMOCI. VĎAKA TÝMTO CHLAPCOM SOM ZMENILA POHĽAD NA SVET A PREHODNOTILA SVOJE HODNOTY V ŽIVOTE. ZA TO VŠETKO VÁM PATRÍ OBROVSKÉ ĎAKUJEM. SOM VEĽMI VĎAČNÁ, ŽE SOM TÚTO PRAX MOHLA REALIZOVAŤ PRÁVE NA BANKOVE A VERÍM, ŽE SA ZNOVA OPÄŤ UVIDÍME. NA ZÁVER BY SOM CHCELA VŠETKÝM DIEVČATÁM A CHLAPCOM POPRIAŤ DO ŽIVOTA VEĽA SÍL A ÚSPECHOV.



*Matka Tereza  
raz povedala ...*

*Život je:  
šanca-využi ju; krása-obdivuj ju;  
blaženost-užívaj ju; sen-uskutočni ho;  
výzva-prijmi ju; povinnosť-naplni ju;  
hra-hraj ju; láska-poteš sa ňou, splni  
ho; smútok-prekonaj ho;  
hymna-spievaj ju; boj-prijmi ho;  
šťastie-zasluži si ho;  
život-bráň ho."*

*Preto nezabudnite, že stále je šanca  
zmeniť seba a svoj život.*



# Ako nás pán riaditeľ vystrašil

V jeden novembrový deň na prvej vyučovacej hodine sa prudko otvorili dvere a do triedy vošiel pán riaditeľ s policajtom. Prstom ukázal na Vlada a na Martina D., aby sme išli s nimi. To isté sa zopakovalo aj v 7. A. Tam vybrali Sebastiána a Martina Ž.

Povedali iba: „Idete do riaditeľne...“. Veľmi sme sa zľakli, čo sa bude diať, pretože sme vôbec netušili, čo zlé sme mohli vykonať, že prišla polícia.

V riaditeľni nám vysvetlili, prečo nás oslovili. Polícia riešila jeden prípad a potrebovali nás ako pomocníkov pri určení páchatel'a. Odborne sa to volá rekognizácia. Je to to, že sme sa postavili spolu s páchatel'om do jednej miestnosti pred veľké okno a v ruke sme držali číslo. Za oknom stál svedok a musel určiť páchatel'a. Bolo to zaujímavé, trochu sme sa aj smiali, že čo ak by svedok povedal na niekoho z nás, čo by sa stalo. Ale dopadlo to dobre. Tentokrát sme my nič nevyviedli.



Bola to pre nás zaujímavá skúsenosť, viezli sme sa v policajných autách, aj keď sme nič neurobili a videli sme, ako vyzerá vyšetrovanie v skutočnosti, nie len vo filme.  
*Sebastián, Vlado, Martin D., Martin Ž.*



# Vianočné prekvapenie

23. decembra v zborovni zazvonil telefón. Pani s prívetivým hlasom sa predstavila a opýtala sa, či by bolo možné vziať jedno dieťa na vychádzku do mesta ... že spolu s priateľom chcú urobiť radosť niekomu, kto by sa počas Vianoc mohol cítiť osamelo. Táto možnosť však nepripadala do úvahy, ale pani s prívetivým hlasom sa nenechala odradiť.

Keď som jej povedala, že na Bankove máme 3 deti, ktoré z rôznych dôvodov nemohli ísť k svojim rodinám, navrhla, že ich navštíví a poteší drobnosťou.



Prekvapilo ma to, zaskočilo a hlavne veľmi dojalo. O „neposlušné“ deti sa málokto zaujíma a počas roka, Vianoce nevynímajúc, si na nich skoro nikto nespomenie. A zrazu sa objaví človek, ktorý chce urobiť radosť ...  
Prečo? Len tak ...

Pani Miška prišla na Bankov aj s priateľom Jakubom ešte v ten deň. Stretli sa s deťmi, odovzdali im darčeky a krátko sa s nimi porozprávali (decká akoby onemeli :)). Obdarovali ich nielen hmotnými darčekom, ale predovšetkým ľudskosťou, dobrotou, láskavosťou, štedrosťou.

Miška s Jakubom urobili obrovskú radosť našim trom „sirôtкам“ a verím, že aj my im ... Tým, že sme im umožnili, aby mohli obdarovať seba.



V niektorých krajinách s budhistickou tradíciou je zvykom, že muži strávia určitú časť svojho života ako mnísi. V tomto období, trvajúcim aj niekoľko rokov, je celým majetkom dotyčného iba jeho odev, ktorý má na sebe a miska, do ktorej mu ľudia dávajú potravu na každodenné prežitie. Ráno zvyknú stáť mnísi pri ceste a čakať na potravu, ktorú im ľudia podarujú, aby sa v ten deň stala ich obživou. Najzaujímavejšie na celej veci však je, že pri darovaní neďakujú mnísi, ktorí dar dostávajú, ale tí, ktorí ich obdarovávajú.

**Nedakuje teda prijímateľ, ale darca.  
Ďakuje za to, že smel a mohol darovať.**



*Ak darujeme niečo iným, v skutočnosti tým obdarúvame sami seba,  
za čo by sme tým iným mali byť vďační.*

**Jedine to, čo sme dokázali nezištne darovať druhým,  
zostane našim trvalým majetkom,  
kým o všetko to, čo sme si ponechali sami pre seba,  
aj tak jedného dňa prideme.**

PRVÝ TÝŽDEŇ NA BANKOVE SOM BOLA UPLAKANÁ, SMUTNÁ A NEVEDELA SOM, ČO ĎALEJ. MALÁ SOM VEĽA OTÁZOK, NO PO ČASE STRÁVENOM NA BANKOVE SOM DOSTALA NA NICH ODPOVEĎ. STÁLE V NOCI JE VO MNE SMÚTOK, KTORÝ MI NEDÁ SPÁVAŤ. MOJÍM NAJVÄČŠÍM SNOM JE, ABY SOM BOLA PRI SESTRE. VEĽMI MI CHÝBA. NAJVIAC SA BOJÍM, ŽE NEUVIDÍM MOJU MALÚ SESTRU IVANKU DO MOJICH 18 ROKOV.

Moje najhoršie Vianoce boli tento rok. Nebola som na prázdninách, zostala som na Bankove. „Čo som si navarila, to si teraz musím zjesť.“ Nebolo to až také hrozné, ale každý by bol radšej, keby bol s rodinou. Ale moja staršia sestra mi urobila obrovskú radosť – poslala mi balík plný pekných darčiekov.



Ja som mohla osobne obdarovať mladšiu sestru v detskom domove. Pani Helenka zariadila, aby som ju tam mohla navštíviť na druhý sviatok vianočný. Ďakujem.

ROBILA SOM HLÚPOSTI, KTORÉ SOM NEMALA ROBIŤ. ASI KAŽDÝ Z NÁS A TERAZ TO ĽUTUJEME. BOLA SOM PYSKATÁ, OBČAS LENIVÁ A VŠETKO SOM BRALA NA ĽAHKÚ VÁHU. CHCEM SA VŠETKÝM, KTORÝM SOM UBLÍŽILA, OSPRAVEDLNIŤ ... NAJVIAC MOJEJ MAME A VYCHOVÁVATEĽKÁM V DETSKOM DOMOVE. DÚFAM, ŽE DOSTANEM ŠANCU A NAPRAVÍM VŠETKO ZLÉ NA TO DOBRÉ.



*Chcem sa poďakovať pani psychologičke, že keď nie som v tej najlepšej chvíli a mi je ťažko, tak stále príde za mnou a porozpráva sa so mnou. A tiež ďakujem mojim dvom kmeňovým vychovávateľkám, pani Helenke a pani Ivanke, že stoja pri mne, keď to najviac potrebujem.*

*Thank You*

*Viki*

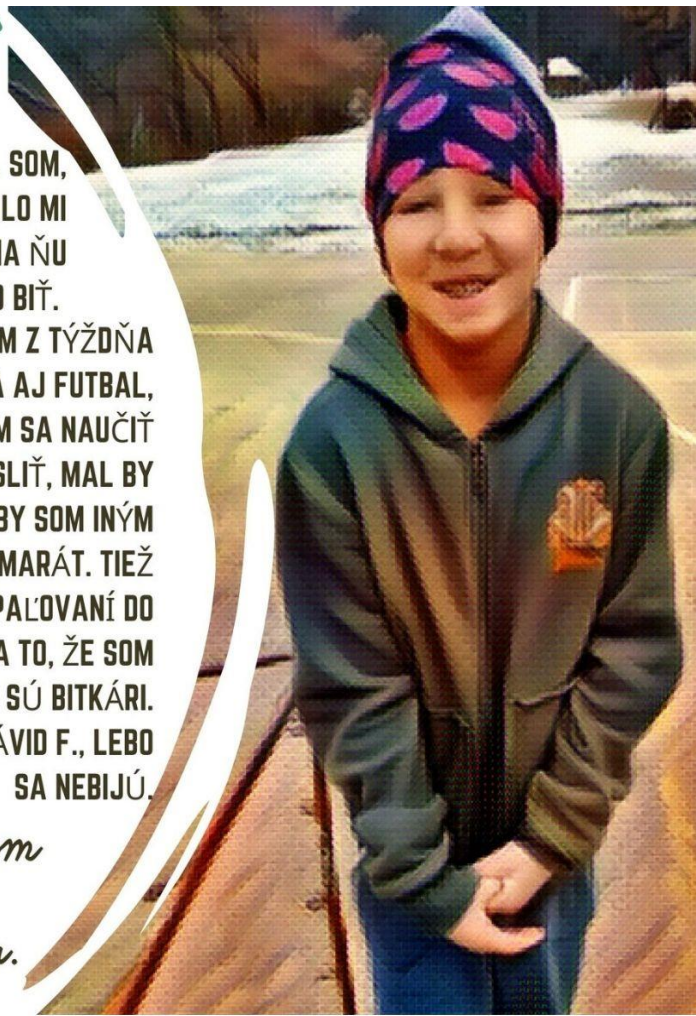
Na Bankove som 5 mesiacov.

PRÍŠŤ SEM BOLO PRE MŇA ŤAŽKÉ - KRIČAL SOM, PLAKAL SOM, NA ODELENÍ SOM ROZBIL DVERE. BOLO MI LÚTO ZA MAMKOU, ŽE JU DLHO NEUVIDÍM. KEĎ SI NA ŇU SPOMENIEM, SRDCE MI ZAČNE SILNO BIŤ.



BAVÍ MA TU PÍSANIE, LEBO SA V TOM Z TÝŽDŇA NA TÝŽDEŇ ZLEPŠUJEM. BAVÍ MA AJ FUTBAL, ALE VEĽMI SA MI NEDARÍ. CHCEM SA NAUČIŤ HRAŤ FUTBAL, KRAJŠIE PÍSAŤ, KRESLIŤ, MAL BY SOM PRESTAŤ PROVOKOVAŤ, ABY SOM INÝM NEROBIL NERVY A MOHOL BYŤ ICH KAMARÁT. TIEŽ BY SOM SA CHCEL ZLEPŠIŤ VO VYPALOVANÍ DO DREVA. V ÚSTAVE MI NEVADÍ NIČ, IBA TO, ŽE SOM BITKÁR. AJ U DRUHÝCH MI VADÍ, KEĎ SÚ BITKÁRI. MOJIMI KAMARÁTMI SÚ ALEX A DÁVID F., LEBO SA NEBIJÚ.

*Doma už určite nebudem fetovať a kradnúť. Budem počúvať mamku.*



NA BANKOVE SOM UŽ DVA A POL ROKA. TENTO BANKOVÁCKY SYSTÉM UŽ POZNÁM CELÝ NASPAMÄŤ, PRETOŽE CELÉ DNI A TÝŽDNE ROBÍME TO ISTÉ.

NA BANKOVE SA MÁM AJ DOBRE AJ ZLE. CHÝBAJÚ MI KAMARÁTI A RODINA. TEŠÍM SA NA LETNÉ PRÁZDNINY, NA KTORÉ PÔJDEM S MOJÍM BRATOM ONDREJOM. NA BANKOVE MA BAVÍ ŠPORTOVAŤ A ROZMÝŠĽAŤ NAD RODINOU A PRITOM POČÚVAŤ HUDBU. KEĎ SA NUDÍM, RÁD SI PÍŠEM ALEBO KRESLÍM. BOL BY SOM RÁD, KEBY NA BANKOVE SME MOHLI MAŤ TELEFÓN, PRETO, LEBO S TELEFÓNOM BY MI IŠIEL RÝCHLEJŠIE ČAS A SOM NAŇ ZVYKNUTÝ Z DOMU.

Na Bankove mi vadí, že nás strihajú a že nemôžeme mať účes, aký chceme my. Ale bol som naj-chovanec, tak som si vybral za odmenu strih. Bol som s ním spokojný.

**STEEL**





Počas dvoch týždňov strávených v Reedukačnom centre v Košiciach mi bola veľkou inšpiráciou moja cvičná vychovávateľka, pani Ivanka, ktorá bola veľmi ochotná mi odovzdať svoje skúsenosti z pozície vychovávateľa. Moju prax som absolvovala vo výchovnej skupine dievčat. Za dni strávené v centre sme sa s dievčatami zoznámili a realizovali mnoho aktivít. Jednou z najzaujímavejších bola výroba veľkonočných medovníčkov, ktorá sa dievčatám páčila. Veľmi milo ma prekvapili, keď sa rozhodli väčšiu časť medovníčkov rozdať a obdarovať vychovávateľov a ostatných kamarátov z iných výchovných skupín. Za možnosť realizácie praxe práve v tomto zariadení som veľmi vďačná a ďakujem dievčatám a pani Ivanke za krásne jarné dni strávené práve s nimi.

Martina



Na Bankov som sa tešila. Nevedela som ale, čo čakať. Najviac som bola zvedavá na to, aké deti tam stretnem. Strela som tam deti, na ktoré nikdy nezabudnem. Deti, ktoré mali talent na umenie či šport. Deti, ktoré boli otvorené hovoriť o svojom živote. Deti, ktoré boli vtipné. Deti, ktoré chceli občas len tak vystrájať (a nie vždy to dobre dopadlo). Ale všetko to boli deti, ktoré chceli a chcú mať v budúcnosti dobrý život. A ja im to prajem z celého srdca! Môj obdiv smeruje k vychovávateľom, snažiacim sa o to, aby boli deťom dobrým vzorom. Touto cestou sa chcem aj poďakovať všetkým, čo mi pomohli s prieskumom. Rozhovory s vami ma chytili za srdce. Pani Š., ďakujem za vaše cenné rady a za to, že ste mi ukázali, kde sú moje nedostatky. Chlapci z piatej skupiny, často na vás myslím. Každý z vás má v sebe niečo krásne. Som veľmi vďačná za to, že som mohla byť aspoň na chvíľu súčasťou Bankova.

Daniela





Meno:

Priezvisko:

**T9**

2022

*Čo sa stalo  
6. apríla?*

**NÚCEM**  
Národné ústredie centrálneho  
matematického testovania

Meno:

Priezvisko:

*My, deviatáci, sme mali monitor.  
Mne sa to páčilo. Bol som tam spolu  
s Daliborom H. Pisali sme test zo  
slovenčiny aj z matematiky. Dačo  
sme vedeli, dačo úplne že nie. Ale  
nevzdali sme to.  
Chcel by som sa poďakovať pani učiteľke  
Lenke a pani učiteľke Ľubici za to,  
že nás na ten monitorový test pripravovali.*

## Test z matematiky

Celoslovenské testovanie žiakov 9. ročníka základných  
a 4. ročníka gymnázií s osemročným vzdelávacím pro

**T9 2022**

*Bol tam s nami starší pán, ktorý prišiel z  
dajakej školy. Pani Ľubica nám rozprávala  
o tom pánovi, že predtým, než sem na Bankov  
prišiel, tak sa obával toho, že ako to tu bude  
vyzerat'. Rozhodne sme si neurobili hanbu. Na konci  
nás pochválil. A mne povedal takú prekvapujúcu  
informáciu, že jeho sesternica vraj býva u nás v  
Hermanovciach.  
To je všetko. Ďakujem.*

*Vladimír K.*

milí žiaci,

... test zo slovenského jazyka a li  
3 ukážky a 30 testových úloh:  
výberom jednej správnej odp  
tvorbou krátkej odpovede.  
ede zapisujte priamo do tes  
vedčení, že ich už nebudete m  
ne, rozlišujte malé a veľké  
daní úlohy inštrukcia .vyr

é budú len odpovede spr  
á 1 bodom.  
sústredene a každú úl  
covanie testu máte 7

KÓD  
TESTU

**1077**

**Milé žiačky, milí žiaci,**

máte pred sebou test z matematiky. Test obsahuje 30 testových úloh.  
Obrázky v teste sú ilustračné. Dĺžky úsečiek a veľkosti uhlov na obrázkoch nemusia presne zodpove  
zadaniam úloh.  
Svoje riešenia a odpovede zapisujte priamo do testu. Do odpovedového hárka zapisujete  
vtedy, keď ste presvedčení, že ich už nebudete meniť. Hodnotené budú len od  
v odpovedovom hárku. Každá správna odpoveď bude hodnotená 1 bod.  
V úlohách 01 – 15 zapíšte do príslušných políčok konkrétne čísla.  
V úlohách 09 a 10 zapíšte výsledok zlomku.  
V úlohách 16 – 30 vyberte jednu správnu odpoveď.  
Pracujte sústredene.  
Na vy

## **6. APRÍLA SME BOLI NA POZNÁVACOM VÝLETE V MESTE**

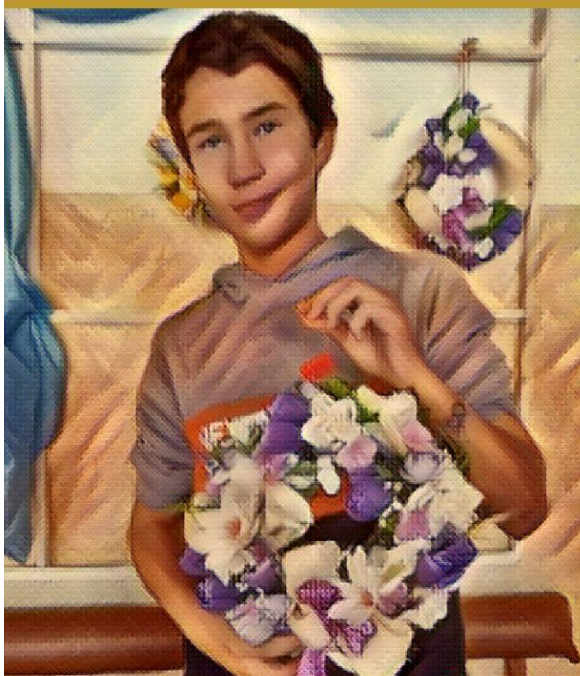
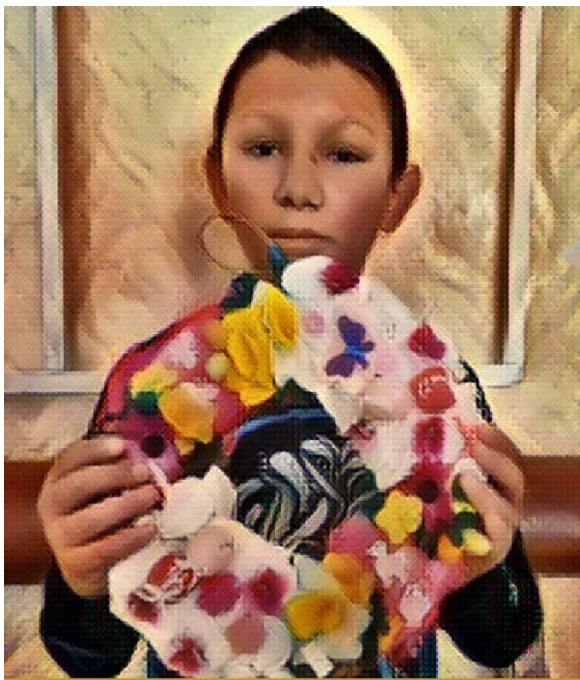
**BOLI SME SA POZRIEŤ NA DÓM SV. ALŽBETY, MOROVÝ STĹP A NA MIKLUŠOVU VÄZNICU. PRI KRÁSNEJ SPIEVAJÚCEJ FONTÁNE SME SI SPRAVILI ZOPÁR FOTIEK, NO MY SME MALI TÚ SMOLU, ŽE NEBOLA ZAPNUTÁ, ALE UŽILI SME SI. BOLO SKVELÉ, ŽE SME TROŠKU MIMO BANKOVA A ZA TO VEĽMI PEKNE ĎAKUJEM/E NAŠEJ PANI HELENKE. POTOM SME SA PRECHÁDZALI PO HLAVNEJ A UŽÍVALI SME SI TROŠKU SLOBODY. NAKONIEC SME BOLI V LIDL URBAN, TAM SME SI KÚPILI SLADKOSTI. CEZ HLAVNÚ SME IŠLI PEŠO NA ELEKTRICKU. NAŠE DIEVČATÁ IŠLI AKO VEĽKÁ PARTIA A JA (VIKI) A PANI HELENKA SME BOLI ZA NIMI. ANI RAZ SA NEOTOČILI A ZA 2 MINÚTY NÁM IŠLA ELEKTRICKA. NO MALI ŠŤASTIE, ŽE SILVIA SA OTOČILA, LEBO BY IŠLI PEŠI, KEBY NÁS NESTIHLI. MALI STE TO VIDIEŤ, AKÉ BOLI AKČNÉ, AKO UTEKALI, ABY STIHLI (HA HA). ALE SOM VEĽMI RADA, ŽE SME SA VŠETCI DOSTALI NA BANKOV.**



**Bol to pre nás veľmi krásny a príjemný deň a ešte raz  
ĎAKUJEME, pani Helenka. Máme Vás rady.**

*Viki Ajka*

# Veľkonočné venčeky



V minulosti sme sa nevenovali výrobe dekorácií pred veľkonočnými sviatkami, ale tento rok sme sa nechali zlákať záujmom zamestnancov Bankova o jarný venček. Tak sme sa pustili do práce. Najprv sme urobili korpus - vyrezali kruh z kartónu, na ten nalepili pokrčený papier a celé to omotali lepiacou páskou a vrecovinou. Pomáhala nám s tým pani Š. Na korpusy sme tavnou pištoľou lepili "prísady": kvety, levandule, vajička, motýliky, sliepočky, mašličky, zajačikov aj ružové vlasy. Práca nás fakt bavila. Naučili sme sa postup zhotovenia korpusu a vyskúšali sme si aj aranžovanie. Norovi sa páčilo, že pri práci sa nikto nehádal a všetci robili s nadšením. Dávid F. mal najväčšiu radosť z krásneho výsledku a ešte väčšiu, keď sa iní potešili z našich vencov. Práca sa nám páčila, robili sme ju s radosťou, tešila sa pani Š. a veríme, že mal radosť aj každý zamestnanec, ktorý si venček kúpil na predajnej výstave 8. apríla 2022.

*Pekné výsledky nás  
natolko potešili, že máme  
chut tvoriť vence aj k  
iným príležitostiam.  
Uvidíme, možno sa  
stretneme na ďalšej  
výstave diel  
našich rúk :))*

*Ľ. Kári*

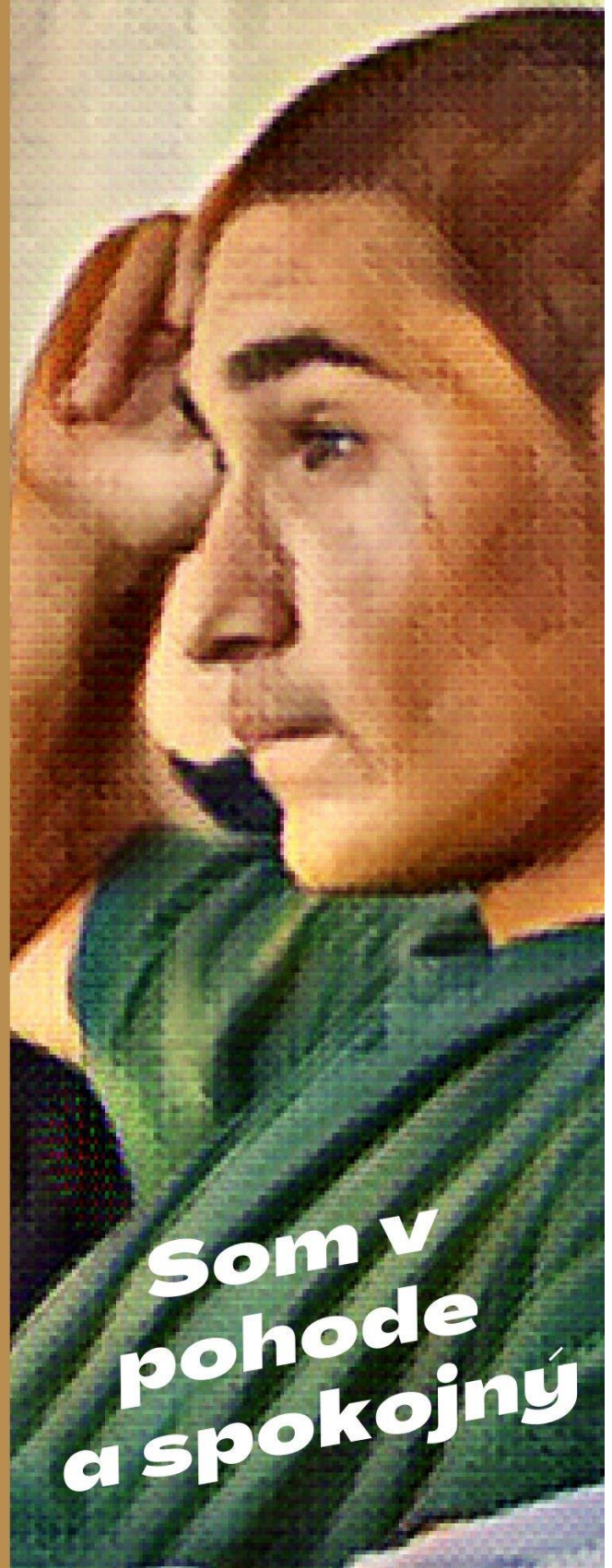




## **PREČO JE DOBRÉ SPRÁVAŤ SA DOBRE? Niečo o tom povedal/napísal Alex Č.**

Keď som prišiel do RC, o hodnotení som nerozmýšľal. Utekal som, mal som tresty a nešiel domov na jesenné prázdniny. Vtedy som pochopil, že útekmi sa pripravím o dovolenky doma. Teraz vďaka dobrému hodnoteniu už nemusím mať obavy ani nervy, či a na ako dlho pôjdem domov (väčšinou chodím na celé prázdniny, lebo nemám "mínusové dni").

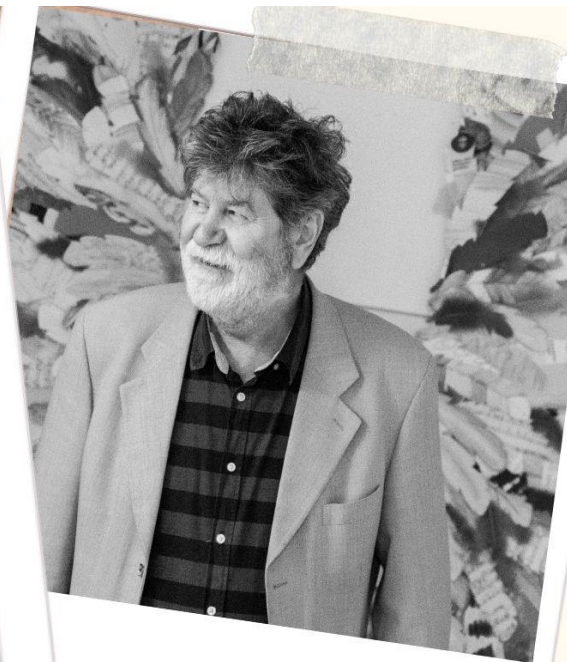
Keď sa správam dobre, iní majú o mne dobrú mienku, kladne ma hodnotia, môžem požiadať dospelého o láskavosť a je mi vyhovené. Môžem sa stať najlepším žiakom RC a vybrať si mimoriadnu odmenu (ja by som sa dal ostrihať na légiu, dal by som si aj čiaru :)). Dobré hodnotenie mi prináša množstvo výhod - nosím vlastné veci, môžem sa zúčastňovať činností iných skupín, môžem volať rodičom a keď je v skupine viac chlapcov so zlým hodnotením, mne sa ani rajóny neujdu. Získal som dôveru dospelých, všetci ma chvália. Dobré hodnotenie mi v konečnom dôsledku pomôže pri súde - pustia ma skôr domov. Najviac mi pomohlo, keď mi dohovorela mama. Ona vždy stála a naďalej stojí pri mne. Povedala mi, že keď sa nebudem dobre správať, nedostanem sa domov. Mama mala radosť, keď som mal dobré hodnotenie a zakaždým bola smutná, keď som bol pokarhaný.



**Som v  
pohode  
a spokojný**

**Aj vy sa správajte dobre a mamke  
(celej rodine) urobíte radosť.**





# Keď chceš vzlietnuť, potrebuješ silné krídla

Keď som bol na izolačke s covidom, netušil som, že príde ku mne pani Lenka (asistentka) - spolu sme vyrábali pierka. Do ich výroby sa zapojili aj Noro a Tibor. Malovali sme ich vodovými farbami, kreslili farbičkami, voskovkami a nakoniec lepili na plátno do tvaru krídel. Potom nám pomohol pán učiteľ Stanco - pribil ich na stenu vedľa triedy piateho ročníka. Pri krídlach sme sa mohli odfotiť. Ja som sa odfotil ako prvý.

Tento skvelý nápad dostala pani Lenka, ktorú mám rád.  
Kornel





takto to  
vidím ja ...

VŠETCI, ČO SME NA BANKOVE, SME SPRAVILI CHYBU, KTORÚ TERAZ L'UTUJEME. KAŽDÝ ČLOVEK ROBÍ CHYBY, NIKTO NIE JE BEZ NICH.

NA HORNOM BANKOVE SOM OD 4.10.2019. AJ JA SOM MAL NERVY A ZLÉ HODNOTENIE, PRETOŽE SOM BOL ZATVORENÝ A ODLÚČENÝ OD SVOJEJ RODINY. MAL SOM CHUŤ ZOBRAŤ SA A UTIEČŤ. NO POTOM SOM SA DOZVEDEL, ŽE ODTIALTO MŮŽEM CHODIŤ DOMOV NA PRÁZDNINY, TAK SOM SI TO ROZMYSLEL, PRETOŽE SOM CHCEL ODÍŠŤ DOMOV. RADÍM VŠETKÝM, ABY VYDRŽALI A NEUTEKALI, PRETOŽE O DEŇ, DVA, TRI, MOŽNO O TÝŽDEŇ VÁS AJ TAK CHYTIA A BUDETE DLHŠIE ZATVORENÝ. OKEJ?! CHCEL BY SOM SA ALE TERAZ VRÁTIŤ K TOMU, O ČOM SOM VLASTNE CHCEL PÍSAŤ OD ZAČIATKU. KEĎ SOM BOL DOMA A ZAČÍNAL SOM CHODIŤ POZA ŠKOLU, FAJČIŤ A PIŤ ALKOHOL, TAK SOM TO BRAL AKO NORMÁLNU VEC, ŽE NA TO NIKTO NEPRÍDE, ŽE V ŠKOLE SI BUDÚ MYSLIEŤ, ŽE SOM CHORÝ ALEBO TAKÉ NIEČO. NO ALE AJ TAK SA NA TO PRIŠLO, PRETOŽE NA VŠETKO ZLÉ SA ČASOM PRÍDE. KAŽDÝ JEDEN Z NÁS SME MALI DÔVOD CHODIŤ POZA ŠKOLU, PIŤ A FAJČIŤ, PRÍPADNE HULIŤ, FETOVAŤ A NEHOVORTE, ŽE TO TAK NIE JE.

KEDYSI SOM SI JA SÁM MYSLIEL, ŽE VŠETCI OKOLO MŇA MI CHCÚ ZLE, ŽE SOM KAŽDÉMU UKRADNUTÝ, ŽE NIKOHO NEZAUJÍMA, ČO SI JA MYSLÍM. NO PO DAJAKÝCH TÝCH ROKOCH SOM SI UVEDOMIL, ŽE AKO MI MOHLI CHCIEŤ ZLE?! NAPRÍKLAD TU NA BANKOVE PONIETORÍ Povedia, ŽE DOSPELÍ NÁM CHCÚ ZLE - Povedal som to aj ja. Ale tu sa o nás každý zaujíma, nikto, koho tu ja poznám, vám nikdy nepovie „ty ma netrápiš“ alebo „choď preč“. Nikto vám to nepovie, či je to pán riaditeľ, pán zástupca, vychovávateľa, učiteľa ... Každý z nich si na vás nájde čas. Možno nie hneď, ale nájde. Keď som mal raz nervy, rozbil som lavicu a odmietal som pracovať. Potom cez prestávku prišiel za mnou pán zástupca, spýtal sa ma, čo mi je a upokojoval ma. Kedy a kde by k vám z ničoho nič niekto doma prišiel a ukludňoval vás? Ja si myslím, že nikdy nikto. Je to prosté tak. Každý z nás nadáva na bankov, no toto je naša druhá šanca pokračovať do života normálne. No nie každý koná tak, ako hovorí. To je iba znak toho, že nie je na to sám pripravený. Chcem sa každému, kto mi kedy pomohol na bankove, poďakovať. Verím, že tak, ako ste pomohli mne, pomôžete aj iným deťom.

PATRÍ VÁM VEĽKÉ

*Ďakujem*

# PREDNÁŠKA

## KRIMINALITA MLÁDEŽE

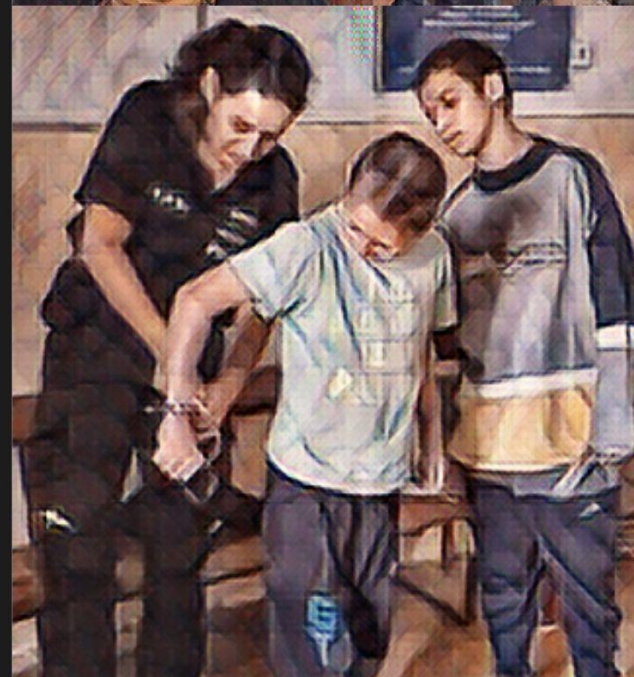
Štvrtého mája 2022 sme sa zúčastnili prednášky s pani policajtkou. Pýtala sa nás, či vieme, od kedy môžeme byť trestne stíhaní a trestaní (my sme to samozrejme vedeli 😊).

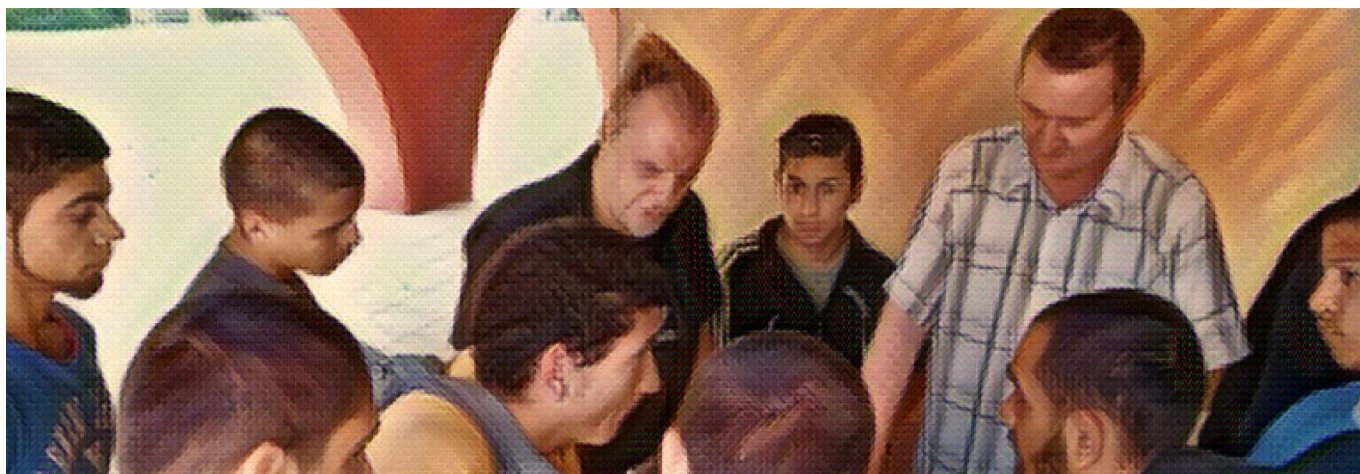
Mladiství chodia do basy od 14-tich, keď kradnú, od 15-tich za sexuálne obťažovanie. Pani policajtká nám vysvetlila rozdiel medzi priestupkom a trestným činom: keď v Kauflande ukradnem čokoládu, dopustím sa priestupku, ale keď to urobím ešte raz, som stíhaný za trestný čin. Deti nemôžu piť, fajčiť, lebo budú mať z toho problémy ich rodičia. Dozvedeli sme sa o Linke pomoci, kde sa môžeme porozprávať s psychologičkami, ktoré nám môžu kedykoľvek pomôcť, lebo sú k dispozícii 24 hodín 7 dní v týždni. Tiež sme dostali vizitky, aby sme mohli volať a písať, keď bude niekto šikanovaný alebo týraný.

Na konci nám dávala putá, aby sme vedeli, aký je to pocit. Ukazovala nám náboje, paralyzér aj video z basy (v base to je horšie ako tu).

Bola to užitočná prednáška, lebo vieme, čomu sa v budúcnosti vyvarovať. Doma si spomenieme na slová pani policajtky a nebudeme robiť zle.

5-kári





## **SILNÁ RUKA BANKOVÁKA**

SÚŤAŽ MAL NA STAROSTI PÁN IVAN A JEHO POMOCNÍK, PÁN FRANTIŠEK. ODOHRÁVALA SA VONKU POD KLENBAMI BEZ PROBLÉMOV, BEZ HÁDOK A KRIKU A SO 100-PERCENTNOU ÚČASŤOU VŠETKÝCH ŽIAČOK A ŽIAKOV. BOLI SME ROZDELENÍ DO ŠTYROCH SKUPÍN, KAŽDÝ SÚŤAŽIL IBA V RÁMCI SVOJEJ VEKOVEJ KATEGÓRIE V PRETLÁČANÍ PRAVOU AJ ĽAVOU RUKOU.

- 1.SKUPINA - DIEVČATÁ - VŠETKY PORAZILA VIKI B.
- 2.SKUPINA - MLADŠÍ ŽIACI - NAJSILNEJŠÍ BOL DÁVID F.
- 3.SKUPINA - STARŠÍ ŽIACI DO 15 ROKOV - ZVÍŤAZIL DANIEL G.
- 4.SKUPINA - DORASTENCI NAD 15 ROKOV - PREMOŽITEĽA NEMAL BRAŇO G.

**ŠTEVO.DE.KING.**

# TROJBOJ ZDATNÝCH LOPTOŠOV

# TZL

Báčkov Bankov Mlynky



Bola sobota, 14. máj a očakávali sme príchod chlapcov a vychovávateľov z najbližších reedukačných centier – Bačkov, Mlynky – Biele Vody, aby sme si mohli zmerať sily v športových disciplínach. Tentoraz to bol minifutbal, nohejbal a stolný tenis. Keďže po covidových časoch to bola prvá akcia po dvoch rokoch, brali sme ju skôr ako možnosť prípravy na blížiace sa Celoslovenské športové hry v Sološnici. Ani jeden z našich chlapcov sa predtým podobného podujatia nezúčastnil a tak pochopiteľne vládla nervozita. Trojboj otvoril turnaj v minifutbale, kde sa naša nervozita prejavila najviac a tak sme oba zápasy prehrali. Trocha to mrzí, pretože sme neboli horší od ostatných. Po dvoch prehrách sme teda skončili na 3. mieste. Víťazom sa stali chlapci z RC Bačkov. Karol ako kapitán to už ku koncu nezvládol a svojimi rečami a kvázi preberaním úlohy trénera vyrobil v družstve ešte väčšiu nervozitu. Po chvíli sa však upokojil a do nohejbalu nastúpil s presvedčením, že ho určite vyhráme.

Chlapci sa v nohejbale ukázali, kde po prvom náročnom zápase s Bačkovom a našom víťazstve 2:1, sa už v druhom zhostili úlohy favorita a vyhrali 2:0, čím sme obsadili 1. miesto. Chlapci hrali fakt dobre, nervozitu síce ešte bolo trochu badať, no ustáli ju a zaslúžene triumfovali.

Poslednou disciplínou bol stolný tenis – jednotlivci. My sme do súťaže nominovali Karola a Sebastiana. Obaja sa úlohy zhostili a výkonomi prekvapili. Karol utril iba jednu prehru a skončil na druhom mieste. Víťazom sa stal Alex z RC Mlynky – Biele Vody, ktorý svojou umnou hrou nenašiel premožiteľa. Náš Sebastián skončil štvrtý len o skóre. Po skončení súťaží prišiel čas na vyhodnotenie, ktorého sa chopil pán Ivan. Zhodnotil priebeh súťaží, poďakoval sa všetkým za účasť, vyzdvihol chlapcov a ich snaživosť a mimoriadne ocenil fair play počas celého priebehu akcie. Na záver odovzdal ceny – diplomy pre umiestnených, medaily za stolný tenis a poháre za minifutbal a nohejbal. Návštevníkom poprial šťastnú cestu domov a našich zobral odpočinúť si na oddelenie. Akcia to bola fakt dobrá. Nielenže to bola dobrá príprava na športové hry, no navyše sa aj ceny rozdelili primerane všetkým zariadeniam. Počasie športovcom prišlo a tí boli fakt úžasní, aj keď bolo badať nervozitu nielen u našich chlapcov. Najlepšou cenou, ktorú by si zaslúžili všetci súťažiaci, bola cena FAIR PLAY.

**Jozef K.**



# OLYMPIÁDA 2022

## NAJÚSPEŠNEJŠÍ SPORTOVCI



Športová olympiáda je nepochybne najvýznamnejšou športovou udalosťou každého školského roka. Po dvojročnej pauze vynútenej covidovými opatreniami sme sa 20. a 21. mája 2022 opäť všetci stretli na športoviskách, aby sme mohli ukázať, v čom sme dobrí, v čom výnimoční a kde sú naše rezervy. Prvý deň dievčatá a chlapci súťažili v atletike v troch vekových kategóriách - žiačky + mladší žiaci, starší žiaci a dorastenci. Druhý deň prebiehali súťaže vo vybíjanej, minifutbale a nohejbale, v ktorom boli tiež dve kategórie - dievčatá + mladší žiaci a starší žiaci + dorastenci.

Športové súťaže vskutku prebiehali v duchu olympijského motta „rýchlejšie, vyššie, silnejšie“ (hoci do výšky sme neskákali 😊) ... účastníci sa snažili ukázať svoj talent, potenciál a všetko to, čo u seba objavili a rozvíjali počas športovej činnosti v priebehu predchádzajúcich mesiacov. Atletiku v kategórii dorastencov suverénne ovládol učeň Braňo G., medzi dievčatami zažiarila Klaudia G. a v skupine starších žiakov bol najúspešnejší Daniel G., Alex Č. a Noro V. Daniel preukázal svoj športový talent už počas tréningovej prípravy na celoslovenské športové hry, ale svojím výkonom v skoku do diaľky nás ohromil aj Noro - dĺžkou skoku by obstál aj v konkurencii vekovo starších a v rámci všetkých súťažiacich mal tretí najlepší výkon.

Priebeh olympiády priniesol niekoľko prekvapivých momentov - favorizovaní žiaci to „zabalili“ (najmä vo vytrvalostnom behu, ale aj pri kolektívnych športoch) a naopak športoví „outsideri“ behali, skákali, vrhali a hrali až do posledného dychu ... Dávid K. to nevzdal ani v jednej atletickej disciplíne napriek tomu, že nemal veľké šance uspieť v konkurencii súperov, Erika B. a Adrián Š. odbehli šprint aj vytrvalostný beh a odskákali 3 pokusy do diaľky aj napriek neutíchajúcej bolesti v členku. Uznanie si zaslúži aj výkon Maťa F. v behu na 800 metrov, ktorý bez prerušenia celý absolvoval, čím určite prekonal svoje bežné výkony (aj sám seba). Patrik Č. zas počas vybíjanej poriadne potrápil chlapcov z trojky - po ihrisku behal rýchlo ako blesk a lopte sa uhýbal vrtko ako veverica. Nie náhodou práve jeho zásluhou družstvo dvojkárov v tomto dôležitom zápase zvíťazilo.

Festival športu bol sprevádzaný vynikajúcou atmosférou, pohodou, spokojnosťou, nadšením a radosťou z dosiahnutých úspechov jednotlivcov a celých tímov (výchovných skupín).

Počas dvoch dní podali fantastické výkony nielen žiaci, ale aj dvaja organizátori podujatia - pani Janka P. a pán Michal, ktorí si všetko starostlivo pripravili, výkony žiakov odsledovali, odmerali, zápasy odpískali, výsledky zapísali, vyhodnotili a ešte aj celú olympiádu nafotili.

# Nečakaná návšteva



Je piatok, neskoré popoludnie, prvý deň športovej olympiády sa chýli ku koncu a v areáli sa prechádza mladý pár ...

„Prepáčte, ale sem je cudzím vstup zakázaný,“ upozornila som ich, keď prišli bližšie.

Ozval sa muž: „Ja nie som úplne cudzí. Ja som tu prežil jeden a pol roka.“

No a ja ako správna „redaktorka“ som nezaváhala a sypala jednu otázku za druhou. Štefan B., ako sa muž predstavil, s odpoveďami akoby váhal. Možno to ani nebola váhavosť ... po celý čas bolo na ňom vidieť, ako sa mu pri pohľade na budovu a areál postupne vynárajú spomienky a zmocňuje sa ho nostalgia (alebo úzkosť?).

Čo som sa dozvedela? Štefan bol na Bankove ešte koncom minulého

storočia, ako 14-ročný sa vrátil späť do rodiny (podľa mojich výpočtov by to mohlo byť v roku 1996). Jeho vychovávateľom bol pán J. a dôležitou osobou v ústave bol preňho pán učiteľ B. Na Bankov spomína v dobrom aj v zlom – veľa športovali, chodili na spoločné vychádzky do mesta, v škole sa mu darilo. Spomenul aj útek s kamarátmi, ktorý skončil fiaskom – pani, od ktorej očakávali pomoc, zavolala na nich policajtov. Príchody z prázdnin boli preňho zakaždým ťažké.

Po návrate domov to nedopadlo veľmi dobre. Strednú školu nedokončil, ale skončil na Prednej Hore (v ústave na liečbu závislostí). Liečebný pobyt pomohol iba nakrátko, nasledovalo dlhé obdobie temna sprevádzané neúspechmi, pádmami, krízami, nesprávnymi rozhodnutiami, bolestivými skúsenosťami ... ale aj sústavným hľadaním východiska, pravdy, pomocnej ruky. Na svojej ceste stretol niekoľko ľudí, ktorí mu pomohli alebo chceli pomôcť.

Najdôležitejšie stretnutie však prišlo nečakane a možno v hodine dvanástej – stretnutie s Ježišom Kristom. Od chvíle, čo Štefan pustil do svojho srdca Boha, sa jeho život zásadne zmenil.



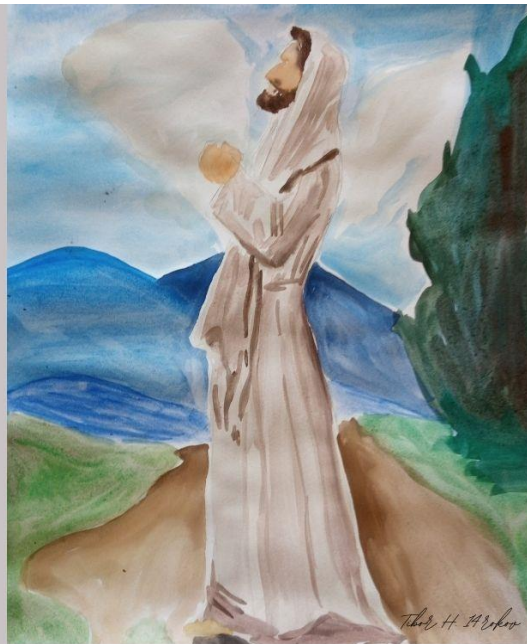


„Po odchode z Bankova sa zdalo, že, všetko bude OK, no po krátkom čase som opäť vklzol do starých kolají - kamaráti, cigarety, alkohol, drobné krádeže, drogy. Časom sa to stále stupňovalo a zhoršovalo. Na vyrovnanie dlhov, ktoré som si narobil, som sa rozhodol odísť do Írska. Tam sa ale môj problém nevyriešil ... opätovné padanie a znova vstávanie ... tak veľmi som sa chcel z toho dostať, ale nedarilo sa, nemal som silu to zvládnuť sám. Až jedného dňa ma oslovil sused, ktorý ma už dlhšiu dobu pozoroval. Povedal, že ma zoznámi so svojím kamarátom, ktorý by mi mohol pomôcť. Ja som súhlasil. Dohodli sme sa na určitý deň a ja som sa chystal na návštevu k susedovi zoznámiť sa s jeho kamarátom. No stalo sa niečo zvláštne, nadprirodzené. V tom, ako som prichádzal do ich domu, sa ma dotkol Boh, naplnil ma Duchom Svätým a začal ma oslobodzovať od všetkých závislostí. Bolo to veľmi silné, cítil som, ako to všetko odo mňa odchádza ... tá farcha, to zlo.

Dialo sa to vonku na ulici a ja som tomu vôbec nerozum, ale vnútri v srdci som vedel, že je to dobré. Boh mi povedal, že ak ho budem nasledovať, celý môj život sa zmení, dá mi manželku, rodinu a všetko, po čom túžim. A tak sa aj stalo. Po tomto silnom zážitku som sa rozhodol odísť znova na Slovensko a napraviť vzťahy s rodinou. Aj keď zo začiatku sa rodina tvárila dosť skepticky, časom zistili, že to myslím naozaj vážne a nie sú to len prázdne sľuby, ako počúvali odo mňa v minulosti. Môj život sa začal rapidne zlepšovať. V tom čase som mal asi 38 rokov.

Začal som navštevovať kresťanské spoločenstvo v Spišskej Novej Vsi, odkiaľ aj pochádzam, do všetkého ma viedol Duch Svätý. Našiel som si dobre platenú prácu, kúpil som si byt, spravil vodičák, kúpil staršie auto. Po čase som spoznal svoju manželku Gabiku.

Zoznámili sme sa cez kresťanskú internetovú zoznamku. Keď som mal 35 rokov sme sa zobrali a hneď sa nám narodila prvá dcérka Adielka a potom o rok a pol neskôr dcérka Šárka.

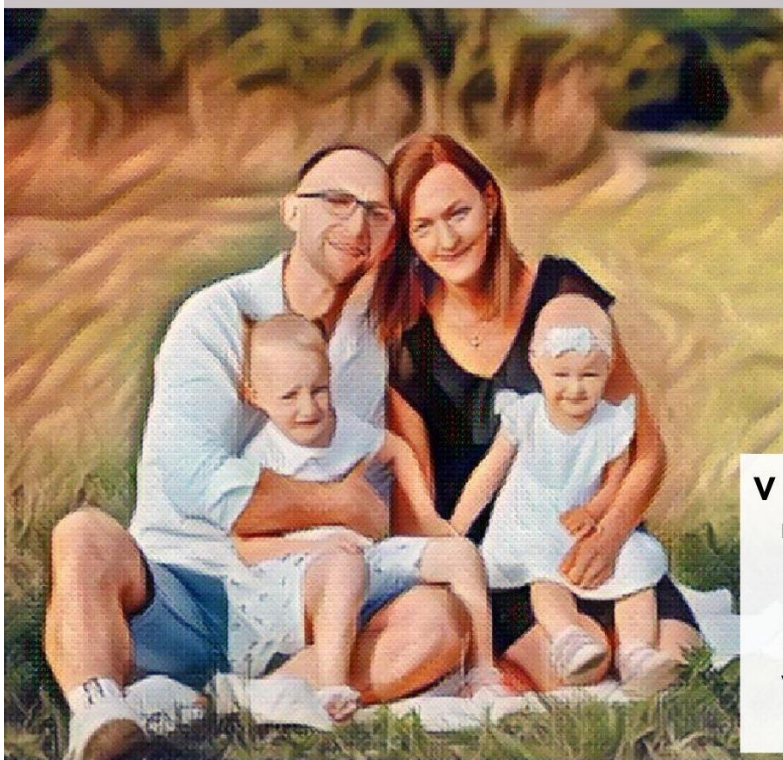


*Ak si sa dočítal až sem, chcem ti povedať, že si vzácny človek v Božích očiach. Boh ťa veľmi miluje. Chce uzdraviť všetky rany v tvojom srdci, aj keď máš pocit, že si sám a nikto ťa nemá rád, nie je to tak. Boh ťa veľmi miluje, je blízko a všetko vidí, všetko o tebe vie, má spočítaný každý jeden vlas na tvojej hlave. Chce ti pomáhať na tvojej ceste životom. Možno máš pocit, že vo svojom živote nič nemáš, ale jedno máš, máš slobodnú vôľu. Môžeš sa rozhodnúť, tak sa rozhodni pre Boha.*

*Dovol' mu vstúpiť do tvojho života.*

**Ak tomu veríš, pomodli sa túto modlitbu:**

**DRAHÝ BOŽE, ĎAKUJEM TI ZA TVOJHO SYNA JEŽIŠA KRISTA. VERÍM, ŽE ZOMREL ZA MOJE HRIECHY A ŽE JE VZKRIESENÝ A ŽIVÝ. ĎAKUJEM TI ZA JEHO DRAHOCENNÚ KRV, KTORÁ SA VYLIALA ZA MOJE HRIECHY. PROSÍM, ODPUSŤ MI KAŽDÝ HRIECH, AJ JA SA ROZHODUJEM ODPUSTIŤ KAŽDÉMU, KTO MI V MOJOM ŽIVOTE UBLÍŽIL. PROSÍM, VSTÚP DO MÔJHO ŽIVOTA A ZMEŇ HO. ĎAKUJEM TI, ŽE SI MA VYPOČUL. AMEN."**



**V deň nášho stretnutia mal Štefan 40 rokov. Toto životné jubileum prišiel do Košíc osláviť s manželkou, s ktorou je šťastne ženatý, majú dve dcéry a každý deň ďakujú Bohu za všetko, čo im doprial a pred čím ich ochránil.**

**Janka Š.**